

Det var naturligvis en Maade, hvorpaa man kunde ordne Færdselsforholdene nogenlunde tilfredsstillende, i alt Fald paa en bedre Maade end den nuværende. Jeg er ikke blind for, at den højtærede Minister maaske vil indvende, at Spørgsmaalet om Udvidelse af vore Gader er et kommunalt Spørgsmaal, som ikke i første Linie angaar Staten. Dette kan ogsaa for saa vidt være rigtigt, men her staa vi overfor et Forhold, hvor Samarbejde mellem Kommune og Stat vil blive nødvendigt, fordi det er Statens Bygning, det drejer sig om at drage tilbage. Jeg synes, at Øjeblikket netop nu er belejligt til at tage dette Spørgsmaal op, idet man nu skal ofre saa store Beløb, som her er Tale om, til denne Bygnings Ombygning og Omdannelse, hvorved der altsaa er al Udsigt til, at den derefter vil komme til at staa paa denne Plads endnu i mange Aar til Gene for Færdselen. Det forekommer mig, som sagt, at man nu samtidig burde tage under Overvejelse, om man ikke paa en eller anden Maade kunde faa udvidet Passagen. Den gamle Plan, jeg allerede har omtalt, er allerede gennem Regensen, men den er ogsaa en anden Plan, som man kunde ty til uden at krænke de historiske Minder. Man kunde flytte Façaden 5—6 Alen tilbage, saa at Gaden fik den fornødne Bredder. Man kunde eventuelt opføre Façaden af det samme Materiale, hvoraf den nu bestaar, og man kunde opføre den efter samme Tegning og i den samme Stil, som den nu har, hvorved man vilde bevare baade de arkitektoniske og de historiske Minder, som knytter sig til denne Bygning. At en saadan Plans Gennemførelse vilde kræve nogle flere Udgifter, end her er foreslaaet, er ganske sikkert. Jeg antager imidlertid, at Københavns Kommune, som ved andre Lejligheder har ofret betydeligt, naar det gjaldt om at udvide Færdselslinierne — jeg skal i saa Henseende henvise til de betydelige Beløb, som Kommunen ofrede paa Nygades Udvidelse, og til de endnu større Beløb, som den ofrede til Regulering af Trianglen paa Østerbro —, ogsaa i dette Tilfælde vil bidrage sit til at faa denne Plan gennemført. Jeg anser Planen om en udvidet Færdselslinie paa dette Punkt for at være af stor Betydning og Vigtighed, og jeg har ment det rigtigt at fremdrage dette Spørgsmaal nu under Sagens Behandling. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister og til det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, at tage det af mig fremdragne Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. I øvrigt skal jeg med disse Be-

mærkninger anbefale Forslaget til videre Fremme.

Gustav Hansen: Idet jeg i det hele kan slutte mig til den lange Række af Anbefalinger, som dette Lovforslag har faaet, vil jeg ligesom den forrige ærede Taler paa det kraftigste henlede Opmærksomheden paa den Passage, som er mellem Regensen og Rundetaarn. Som den nu er, kan den ikke blive ved at være. Trafikken standses næsten, i alt Fald maa alle Vogne føres frem i Skridt til stor Gene for hele Trafikken i Købmagergade. Mange Overkørsler have fundet Sted der, og mange flere ville i Fremtiden finde Sted. Jeg tror, at hvis man ikke benytter denne Lejlighed til at gøre noget derved, vil det aldrig kunne ske. Jeg skal ikke nærmere paapege nogen Vej, man kan gaa, men der foreligger jo en Række Planer til Udvidelse. Jeg vil blot bede, om dette Spørgsmaal maa blive taget under fornøden Overvejelse, inden man indlader sig paa nogen Ombygning af Regensen.

Matzen: I Anledning af de Bemærkninger, som vi hørte fra de to ærede sidste Talere om Muligheden af en Udvidelse af Købmagergade mellem Rundetaarn og Regensen, skal jeg gøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal ogsaa har været overvejet, og at der ikke vil være det mindste i Vejen for, at en saadan Udvidelse optages i dette Forslag derigennem, at der som berørt dannes en Underbygning — eller overbygget Passage — paa Regensen, saaledes at Færdselsvejen derigennem udvides. Der vil i Tilfælde af, at dette maatte ske, naturligvis gaa nogle Værelser bort, som man saa om muligt maatte se at faa erstattet paa anden Maade. Dette Hensyn vil altsaa ikke paa nogen Maade være til Hinder for at gennemføre Forslaget, som det foreligger, men en saadan Foranstaltning er jo ikke noget, som det er Universitetets Sag at gennemføre, det maa være noget, som fremkommer fra Kommunalbestyrelsen. For saa vidt denne altsaa maatte ytre Ønsket derved, vil der ikke være noget til Hinder for, at denne Tankes Gennemførelse godt

Rettelse.